

cher den aftale, vi indgik i juni måned. Jeg kan bare sige, at jeg har siddet over for både en Venstremænd og en socialdemokrat, der har sagt: Med det, der ligger her, er vi enige i, at der er aftaleoverholdelse med hensyn til aftalen fra juni måned, og i, at vi er i stand til at opretholde det niveau, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er jo den samme sang, vi har hørt hvert år. De tidligere år har der været mange flere penge. Denne gang drejede det sig det bare at fastholde niveauet.

Det, der er blevet realiteten, og som Kommunernes Landsforenings meget omfattende, meget grundige publikation, hvor man regner på den samme måde år for år for år, kan vise, er, at det, der er til rådighed pr. passet barn, det, der er til rådighed pr. elev i folkeskolen, og det, der er til rådighed pr. ældre over 67 år, er faldet år for år – ikke så meget i forbindelse med ældreområdet, men det er faldet en hel del for folkeskoleområdet og eleverne og ganske meget på dagpasningsområdet. Er KL fuldstændigt galt afmarcheret?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg tror ikke, at KL er galt afmarcheret, men jeg konstaterer, at det er spørgeren, for vi kender jo regnskabstallene. Hvis vi tager ældreområdet, vil jeg sige, at på trods af den vækst, der har været, er det sådan, at man har holdt beløbet i faste priser pr. ældre. Beløbet var, når man ser på udgiften pr. ældre, altså for de over-67-årige, 40.500 kr. i 2001, og det er 40.800 kr. ifølge regnskabstallene for 2005.

Bag det skjuler sig en anden bevægelse, nemlig at der, hvor tilgangen af ældre har været, er der, hvor der er tale om de yngste ældre, altså dem, der umiddelbart ikke har størst behov for personlig pleje og hjemmehjælp – hvis det i øvrigt interesserer spørgeren at høre det. For det er jo den korrektion, der skal ind, altså at den vækst, vi ser, sker i gruppen af – om jeg så må sige – unge ældre, som i statistikken begynder ved 67 år og går op til 79 år. Når man tager den første halvdel af den gruppe, er det dem, der stort set klarer sig selv, og hvor der ikke er tale om yderligere krav til personlig pleje og hjemmehjælp, hvorimod der i forbindelse med den ældste del direkte har været tale om et fald.

Så hvis man ser på, hvad der er til rådighed til dem, der er plejekrævende, eller som har særlig hjælp behov, ja, så er der en stigning i det.

Og som sagt, i forbindelse med vuggestuer sagde jeg, at hvis man mener, at 122.000

Første næstformand (Svend Auken):

Det må også vente til næste gang. Fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Finansministeren sagde, at vi skulle have tillid til de dygtige offentligt ansatte. Det er jeg fuldstændig enig i.

Derfor har jeg også ret stor tillid til dem, når de kommer og fortæller, at de simpelt hen ikke kan holde til, at de ikke kan nå at tage sig ordentligt af de ældre, at de går hjem efter en lang arbejdsdag, hvor de har skullet løbe fra den ene til den anden uden at kunne nå at gøre det, som de egentlig synes de skulle gøre. Jeg har også tillid til de voksne, der siger, at de efter en hård dag i børnehaven går hjem og siger, at de simpelt hen ikke kan nå at snakke med de børn, de skulle snakke med, de kan ikke nå at lege med de børn, der har brug for at lege osv. Det er de historier, som de dygtige offentligt ansatte kommer og fortæller os. Det er den virkelighed, som de oplever. Uanset hvor mange tal, finansministeren slynger om sig med, er det den virkelighed, mange offentlige ansatte står i, og som får mange af dem til at søge væk fra sektoren, eller som gør, at de bliver så nedslidte, at de bliver syge af det.

Det er derfor, det er så afgørende, at der kommer flere penge ud til kommunerne, og det er derfor, det er et problem, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke vil give penge til, at der kan komme nogle ordentlige vilkår for velfærden.

KL 19.10

(Kort bemærkning).

Finansministeren:

Jeg er jo enig i hele den første del, for den viser den problemstilling, at på trods af at vi kan dokumentere – og det er ikke noget, vi siger; vi kan dokumentere det – at der tilføres flere midler til de sektorer, vi taler om, både ældreområdet, børneområdet og undervisningsområdet, så har man en opfattelse af, at servicen falder. Så er der også grund til at sige: Hvis det at give flere penge ikke løser problemet, må løsningen ligge et andet sted.